

Elokuun 5. päivä sortui chileläiskaivoksen katto – ja Veronica Quispen maailma. Quispe, yksivuotiaan Emelinin äiti, oli jäämässä romahduksen vuoksi työttömäksi yksinhuoltajaksi. Syvälle maan alle jäi 33 kaivosmiestä, heidän joukossaan Emelinin isä Carlos Mamani.

Seura Chilessä

Teksti Jukka Vuorio
Kuvat Miguel Vera

”KOSKA ISÄ TULEE KOTIIN?”

Myös isoäidin kuorimaa appelsiinia mutustava Scarlett tahtoi isänsä Claudio Acuña jo kotiin.

Vielä puolitoista kuukautta sitten perheen tulevaisuus näytti **Veronica Quispen** mielestä ruusukselta. Rutiköyhästä Bolivias- ta Chileen töitä etsimään saapunut perhe oli kokenut onnenpotkun, kun **Carlos Mamani** sai töi-

tä Copiapón lähistöllä sijaitsevasta San Josen kuparikaivoksesta. Kotimaan tulotasoon verrattuna Carlos pystyisi kaivoksesta hankkimaan vuoden palkkaa vastaavan summan muutamassa kuukaudessa.

”Carlos on ihan tavallinen kaivosmies. En tiedä mitä kaikkea hänen työhönsä kuului, mutta tiedän hänen olleen ahke- ra ja pidetty työkaveriensa keskuudessa. Rukoilen joka päivä, ja toivon suomalais- tenkin rukoilevan hänen puolestaan”, Ve- ronica Quispe kertoo hiljaisella äänellä. ►

Omaisten yhteinen huoli ja odotus on yhdistänyt ihmiset yhdeksi suureksi yhteisöksi. Kansalaisjärjestöt ovat toimittaneet telttoihin majoittuneille vaimoille, lapsille ja muille perheenjäsenille polttopuita, huopia, ruokaa ja vettä. Paikalla oleva Chilen poliisi pitää yllä järjestystä ja auttaa omaisia arjen askareissa.

Päivisin leirissä kuuluu sähkölaitteet päällä pitävien aggregaattien kovaaääninen surina ja radioista tulviva latinomusiikki. Yötä päivää palavista nuotioista leviää savun tuoksu, joka leviää kaikkien vaatteisiin. Siellä täällä

Anoppi, puoliso ja tytär katsovat Claudio Acuña videoviestiä maan alta.

FABIELA ARAJA PYYHKÄISEE KYYNELEEN POSKELTAAN, KUN HÄN VASTAA LAPSELLEEN "TUOLLA ALHAALLA".

juoksentelee leikkiviä ja meluisia lapsia, usein jonkun tiellä tai jaloissa. Pienimmät lapset eivät vielä käsitä, että isä on maan alla satojen metrien syvyydessä – eikä pääse pois.

Öisin tunnelma leirissä on erilainen. Silloin autiomaan kylmässä yössä kuuluu vain nuotiodien hiljainen pauke ja tauot-ta työskentelevän poran vaimea ääni. Sukulaisten syvä kaipaus kaivosmiehiä kohtaan on lähes käsinkosketeltavaa.

Psykologi tarkistaa alas menevän postin, mutta kaivosmiesten lähettämä posti tulee omaisille sensuroimattomana. Monet mainarit ovat lähettäneet vaimoilleen syviä rakkaudentunnustuksia, ja vielä naimattomista muutamat ovat jo ehtineet pyytää tyttöystäviään naimisiin.

Eräs pyynnön saaneista on **Fabiela Araja**, kaivosmies **Claudio Acuña** mielitietty.

"Vaihdamme viestejä Claudion kanssa usein. Ihanin viesti oli se, kun Claudio pyysi minua kanssaan naimisiin, kun hän pääsee vapaaksi. Seuraavassa kirjeessäni vastasin tietysti myöntävästi, monen huutomerkin kera."

Fabiela katselee tulevan aviomiehensä viestejä kannettavalta tietokoneelta. Tavallisten kirjeiden lisäksi kaivosmiehet voivat

toisinaan lähettää myös muutamien minuuttien pituisia videotervehdyksiä.

Teltan vieressä pauhaava aggregaatti estää saamasta kunnolla selvää Claudion ja muiden kaivosmiesten sanoista, mutta Fabielalle riittää heidän näkemisensä elossa.

Välillä pariskunnan pikkutyttö **Scarlett** kiipeää äitinsä syliin, ja Fabiela näyttää tietokoneen ruudulta: "Katso kuka tuolla on."

"Papi!" huutaa pikkulapsi innostuneena. Hetken kuluttua hän kysyy äidiltään, missä isä on.

Fabiela pyyhkäisee poskeltaan kyyneleen, kun hän vastaa "tuolla alhaalla", samalla maata kohti osoittaen.

Fabiela sukulaisineen on pitänyt leirin perustamisesta asti seuraa telttanaapurissa asuvalle bolivialaisperheelle. Tädit, äidit ja mummot ovat antaneet toinen toisilleen muun muassa lastenhoitoapua.

Tietokoneelta kuuluvat terveiset peittyvät teltan vieressä pauhaavan aggregaatin ääneen.

Pieni Scarlett ei vielä ole kunnolla ymmärtänyt, missä isä viipyy.

"Claudio ja Carlos ovat kaverita, joten on ihan luonnollista, että mekin täällä maan pinnalla autamme ja tuemme toisiamme."

Bolivialaista Carlos Mamania leirissä odottaa puoliso Veronica Quispen ja vuoden ikäisen Emelin-tytären lisäksi appiukko **Jhommy Quispe**.

Veronica on odottanut miestänsä kaivoksen sortumisesta asti. Heille Carloksen työpaikka kaivoksessa oli onnenpotku, sillä Bolivia on Etelä-Amerikan mittapuulla selvästi köyhempi maa kuin Chile. Pieni perhe tuli toimeen kaivosmiehen palkalla hyvin.

Pieni Emelin-tyttö ikävöi

Maria Segovia esittelee kaivosmiehillä lähetettäviä kirjeitä ja lasten piirroksia.

Chilessä on käynnistetty laaja kaivosten turvallisuusselvitys. San Josen turmakaivoksen turvallisuusjärjestelyt olivat olemattomat.

nicalta yhä uudelleen ja uudelleen, miltä tuntuu kun mies on jumissa kaivoksessa. Pientä lasta sylissä kantavalta äidiltä kysytään sekä henkistä että fyysistä jaksamiskykyä.

”Anteeksi, en oikein pysty miettimään vastauksiani. Haluan keskittyä vain odottamaan Carlostä kotiin.”

isäänsä. Veronica kertoo tyttärelleen, että isä on kyllä tulossa kotiin, mutta siinä kestää kauemmin kuin tavallisesti.

Veronica tietää, että miehet pääsevät pois kaivoksesta parhaimmillaankin vasta muuttaman kuukauden kuluttua. Silti uskonnollinen nainen katselee vuorelle usein toiveikkaana.

”Rukoilen joka päivä miesten puolesta ja toivon ihmettä. Vaikka olen huolissani, tulen onnelliseksi, kun mieheni sanoi voivansa hyvin kaikesta huolimatta.”

Omaisten leirissä on esillä lukuisia määriä erikokoisia ja eri tavoin koristeltuja Chilen lippuja, mutta Carlos Mamanin appiukko Jhommy on pystyttänyt niiden

joukkoon myös Bolivian lipun.

”Carlos on tyttäreni puoliso, mutta silti minulle kuin oma poika. Carlos on kasvanut orpona ja seurustellut tyttäreni kanssa hyvin nuoresta saakka. Hän kutsuu minua isäkseen”, Jhommy Quispe kertoo.

Leirissä kiertelevät toimittajat ja kuvaajat ovat kysyneet Vero-

Kaivoksen romahdusta seuranneena päivänä aloitettiin tutkimusporaukset siinä toivossa, että kaivosmiehet olisivat yhä elossa.

Alkoi yli kaksi viikkoa kestänyt yhtäaikainen toivon ja pelon aikakausi.

Vasta 22. elokuuta saatiin varmistus sille, että miehet ovat ►

Jhommy Quispe
esittelee
pystyttämäänsä
Bolivian lippua.
Bolivialaisen
Carloksen uutta
työpaikkaa
kaivoksessa pidettiin
onnenpotkuna.

JOKAISEN KAIVOSMIEHEN VYÖTÄRÖNMITTA SAA PELASTUSPÄIVÄNÄ OLLA KORKEINTAAN 90 SENTTIÄ.

elossa, kun yhtä poraa takaisin ylös vedettäessä siihen oli ilmentynyt teipattu pieni kirje: ”Me 33 olemme elossa.”

Siitä alkoi kaikkien aikojen pelastusoperaatio.

Kaivosmiesten omaiset pystyttivät hätäisesti kyhätyn telttaleirin kaivoksen viereen ensimmäisenä porauspäivänä. Kun tieto elossa olevista kaivosmiehistä saavutti leirin, oli helpotus ja ilo suunnaton.

Sen jälkeen ilo ja suru, huoli ja toiveikkuus ovat vuorotelleet tiiviiseen tahtiin uutisista ja päivästä riippuen.

Optimistisimman näkemyksen mukaan miehet saataisiin pelastettua jo kuuden viikon kuluttua. Yleisimpänä ja realistisimpana arviona kuitenkin pidetään, että maan pinnalle kaivosmiehiä voidaan odottaa noin kolmen kuukauden kuluttua.

Pelastusoperaation tilanne elää lähes päivittäin, ja uusia

ideoita kaivauksien tehostamiseksi syntyy usein.

Kun muualla maassa vetäytyään iltapäivällä siestan viettoon, tekevät San Josen pelastusoperaation miehet poikkeuksen perinteeseen. Täällä paiskitaan töitä kellon ympäri.

Pelastusaukosta tehdään tällä hetkellä betonilla tuettua, 66-senttistä reikää. Jokaisen kaivosmiehen vyötärön ympärysmitta voi pelastuspäivänä olla siis korkeintaan 90 senttiä. Vastaavaa pelastusoperaatiota ei ole ennen koettu, joten pelastajat törmäävät välillä odottamattomiin haasteisiin. Elo-syyskuun vaihteessa huomattiin, että pelastusaukon seinät on vahvistettava betonilla, etteivät ne alkaisi valua kohti syvenevää reikää.

Ensimmäisten huoltoaukkojen valmistuttua ruokaa ja vettä on sortuneessa kaivoksessa riittänyt hyvin, eivät-

kä miehet kärsi enää janosta tai nälästä. Omien sanojensa mukaan he voivat hyvin, tosin lausunnoissa on varmasti mukana myös ripaus chileläiselle luonteelle ominaista optimismia. Ensimmäisen kuukauden aikana jokainen mies laihtui keskimäärin kahdeksan kiloa.

Kaivosmiesten saama ravinto on operaatioissa ratkaisevas-

Emelin ja Veronica jaksavat välillä hymyilläkin, vaikka huoli Carloksesta on suuri.

sa osassa. Ruoan täytyy olla tarpeeksi monipuolista, että miehet pysyvät terveenä, mutta toisaalta ruoan koostumus täytyy suunnitella niin, että se tuottaisi mahdollisimman vähän ulostetta. Sen kaivoksesta ulos saami-

seksi ei vielä ole kehitetty järjestelmää.

Loukussa olevat miehet, heidän maan pinnalla odottavat omaisensa sekä paikallinen media ovat wc-asioista varsin vaitonaisia. Sen verran tiedetään, että kaivosmiehet ovat varanneet tiloista yhden tietyn nurkan wc-asiointia varten.

Yhdysvaltain avaruushallinto Nasa on lähettänyt paikalle nelihenken erityisasiantuntijaryhmän. Lisäksi Nasa on luvannut toimittaa miehille erityistä astronauteille tarkoitettua ruokaa, joka tuottaa mahdollisimman vähän ulostetta.

Kaivoksesta on esitetty monia pyyntöjä saada olutta tai muuta alkoholia. Toistaiseksi sitä on toimitettu erittäin vähän. Syyskuun alussa Nasan lääkäri **James Michael Duncan** sanoi, ettei laih tuneille miehille olisi jatkosakaan syytä lähettää alkoholia.

Tupakkaa pyytäneille miehille toimitetaan vain nikotiinilaastareita ja -purukumeja.

Chile täyttää 200 vuotta 18.9. Silloin miehille on luvattu toi-

Kaivosmiesten saama ensimmäinen lämmin ateria kiinnosti kansainvälistä mediaa.

Chilen itsenäisyyspäivää juhliitaan omaisten leirissä koko syyskuu. Juhlat aloitettiin kansantanssiesityksellä.

mittaa sekä viiniä että grillilihaa. Itsenäisyyspäivää aiotaan juhlia näyttävästi ympäri maata, ja yksi näkyvimmistä teemoista on kaivosmiesten taistelu elämästä.

Ruuan ja juoman lisäksi miehet ovat saaneet maan alle lehtiä ja pelejä, ja heille on televisioitu suorana jalkapallo-otteluita.

Vaikka tunnelma maan alla ja päällä on optimistinen, ei ole vielä varmaa, että minarit tulevat hengissä ylös romahtaneesta kaivoksesta.

Chilen valtion palveluksessa työskentelevä kaivosten turvallisuusasiantuntija **Rodrigo Vera** haukkuu turmakaivoksen perin pohjin.

”Kaivoksen käytävistä ovat puuttuneet sekä kunnolliset tukirakenteet että painemittarit. Turvallisuusmääräysten mukaan toimivissa kaivoksissa mittarit ilmaisevat, milloin tunnelien katto tarvitsee lisätukea.”

Veran mukaan on selvää, että omistajat ovat asettaneet taloudellisen voiton turvallisuuden edelle.

MAANJÄRISTYS VOISI HAUDATA MIEHET LOPULLISESTI.

”Chilen kaivoksia koskevissa turvallisuusasetuksissa ei ole mitään vikaa. Oikeaoppisesti toteutettuna ne takaavat lopputuloksen sekä työntekijöille että omistajille. Tässä tapauksessa omistajat ovat halunneet kääriä maksimaalisen voiton mahdollisimman pian.”

Kunnollisten tukirakenteiden ja painemittareiden lisäksi kaivoksesta puuttui kokonaan toinen uloskäynti, joka niin ikään kuuluu virallisiin turvallisuusmääräyksiin.

”Tukirakenteiden puute vaikeuttaa pelastustehtäviä edelleen, ja koko operaation pahin pelko on Chilessä varsin tuttu maanjäristys. Se voisi vakavimmillaan haudata miehet lopullisesti.”

Kaivosyriys San Esteban Primeran omistajat **Alejandro Bohn** ja **Marcelo Kemeny** ovat pysytelleet visusti poissa kaivoksen läheisyydestä ja julkisuudesta.

Vaikka virallisia turvallisuusmääräyksiä ei olekaan otettu huomioon, poliisi ei ole yhdistänyt tapahtunutta suoraan mihinkään rikosnimikkeeseen.

Bohn ja Kemeny ovat todenneet, että heidän firmansa ei osallistu pelastustöihin, koska siihen ei ole varaa.

”Samaan aikaan omistajat ovat kuitenkin palkanneet itselleen maan parhaan asianajotoimiston, jonka asiakkaaksi ei edes pääse maksamatta 1,5 miljoonan dollarin sisäänpääsymaksua. Omistajien tileiltä on lisäksi jäädytetty kaksi miljoonaa dollaria, joten väitteet rahattomuudesta kuulostavat melko paksuilta”, kertoo Copiapóssa asuva toimittaja **Vanessa Carrasco**.

Chilen valtio on ottanut kaivosuutisoinnissa kansalaisia lähellä olevan roolin. Kaikille louhussa oleville kaivosmiehille on luvattu töitä valtion palveluk-

sesta, kun ulospääsyn hetki koittaa. Lisäksi presidentti **Sebastián Piñera** on perustanut komitean selvittämään maan kaivostoinnin tilannetta. Kaikki Chilen kaivokset tutkitaan ja turvallisuusmääräyksiä rikkovat kaivokset suljetaan. Komitea on sulkenut jo 18 kaivosta, ja tutkitaan joutuu vielä 300.

Paikallisten mielestä on hyvää, että kaivokset tutkitaan, mutta toisaalta kaivosten mahdollinen sulkeminen jakaa jo etukäteen

mielipiteitä. Ala on maan merkittävimpiä työllistäjiä.

Kaivosmiehiä pidetään kaikilla Chilessä rohkeina miehinä. Vielä 2000-luvullakin maan kaivoksissa kuolee kaivosmies noin joka kymmenes päivä.

Koska maassa ei tunneta työtömyyskorvausta, on miesten otettava mikä tahansa työ. Jos se tarkoittaa työskentelyä vaarallisessa kaivoksessa, useimmat ovat valmiita ottamaan riskin.

Kaivostyöläisiä arvostetaan

Atacaman autiomaassa sijaitsevassa telttaleirissä lämpötila laskee öisin nollaan.

maassa, jossa kuparilla on merkittävä osa vientiteollisuudessa.

Kaivostyö on kovaa ruumiillista työtä. Mainarit ovat miehekkeitä ja vahvoja miehiä, jollaisia Etelä-Amerikassa arvostetaan. Vaikka tavallinen kaivosmies ei olisikaan kansallissankari, näistä 33:sta niitä tulee – pääsivät he pois kaivoksesta tai eivät.

Erittäin isänmaalliset chileläiset ovat pystyttäneet maan lippuja kaikkialle. Lippuihin on kirjoitettu henkilökohtaisia tervehdyksiä kaivosmiehille.

Itsekin kaivosmiehenä työskentelevä Jorge Vega oli paikalla ensimmäisten pelastajien joukossa. Hänen poikansa Alex on loukussa maan alla.

San Josen kaivoksessa työskennelleet miehet ovat Chilen mittapuun mukaan hyvin palkattuja. Heidän kuukausipalkkansa oli noin 800 dollaria, joka on selvästi yli maan keskipalkan. Syynä hyvään palkkaan oli vaarallisen työn lisä. Työtä tehtiin vuoroissa, joissa oltiin seitsemän päivää työssä ja seitsemän vapaalla.

Onnettomuuden jälkeen kaivosyhtiö on katkaissut palkanmaksun.

Chilen valtion kaivoksissa

palkka on vielä parempi, alkaen noin 1600 dollarista ylöspäin. Näihin kaivoksiin palkataan yleensä kuitenkin vain kokeneita kaivosmiehiä. Kokemusta voi hankkia San Josen onnettomuuskaivoksen kaltaisista riskikaivoksista.

Carolina Godoy odottaa kaivoksessa olevaa setäänsä **Mario Gómezia**. Godoy on ollut paikalla ensimmäisestä päivästä lähtien.

Carolina Godoy (oik.) illat kuluu nuotiolla lämmittelyyn. Polttopuut kerätään vaikeakulkuisesta autiomaasta.

”Olen lähettänyt kirjeitä setäni kanssa. Ne ovat pieniä paperilappuja, joissa kerron ihan perusjuttuja.”

Leirissä on muutamia psykologeja, jotka kaivosmiesten tilanteen tarkkailun lisäksi lukevat omaisten kirjeet ennen niiden lähettämistä alas.

”Haluaisin kirjoittaa, kuinka paljon kaipaamme setääni ja kuinka huolissamme olemme. Mutta psykologit ovat varoittaneet, etteivät kirjeet saa olla kovin dramaattisia, etteivät miehet turhaan huolestuisi. Yleensä yritän keksiä siis positiivisia asioita.”

Godoy'n päivät leirissä kuluvat suurimmaksi osaksi istumiseen ja odotteluun. Hän herää aamuisin kahdeksalta yhdessä Gomezin muiden sukulaisten kanssa päivän askareisiin, joihin talvisessa Chilessä kuuluu muun muassa nuotion lämmittäminen. Suomen kanssa vastakkaisissa vuodenaajoissa elävässä Chilessä nyt vietettävä talvi on varsin kylmä. Öisin lämpötila laskee vuoristossa erämaassa pakkasen puolelle. Nuotiolla istutaan yleensä yhteentoista, jolloin mennään teltaan nukkumaan. Monet telat on nostettu puulavojen päälle, jotta omaisten ei tarvitsisi nukkua suorassa kosketuksessa kylmän maan kanssa.

”Kun kuulin, että onnettomuuteen joutuneet miehet ovat yhä hengissä, hyppäsin ilosta taivaseen. Kaikkia masensi, kun kuulin heidän joutuvan olevan siellä alhaalla vielä pitkään, mutta yritämme ottaa päivän kerrallaan ja ajatella positiivisesti.”

Kaivoksen omistajasta puhuminen saa Godoy'n kiihtymään. Jo vuodesta 1889 toiminnassa ollut kaivos on välillä ollut suljettuna turvallisuusriskien vuoksi. Viimeksi valtio sulki kaivoksen ►

VÄLILLÄ TUNTUU, ETTÄ ME OMAISET KÄRSIMME ENEMMÄN KUIN ANSASSA OLEVAT MIEHET.

1987. Omistaja oli kuitenkin tahtonut saada kaivoksensa uudelleen toimintaan.

"Täällä kerrottiin uutisissa, että kaivoksen turvallisuusvastaava oli todennut kaivoksen liian turvattomaksi ennen sen uudelleen avaamista. Hänelle oli annettu potkut, ja kaivos avattiin. Se oli todellista ihmishengistä piittamattomuutta."

Itsekin kaivosmiehenä samalla alueella työskentelevä **Jorge Vega** oli paikalla ensimmäisten pelastajien joukossa.

"Poikani **Alex** on tuolla alhaalla. Lähdin tänne kesken oman työvuoroni, kun kuulin onnettomuudesta. Kun pääsin paikalle, meillä oli enemmän intoa kuin keinoja päästä heti auttamaan. Olen kiitollinen maan kaivosmiesten yhteisön tänne osoittamasta tuesta."

Myöhemmin Jorge Vega poistettiin vapaaehtoisten pelastajien joukosta, kuten kaikki muutkin lähisukulaiset.

"Minusta tuntuu välillä, että me omaiset kärsimme enemmän kuin ansassa olevat miehet. Mutta toisaalta parempi niin."

Läheisten ei uskottu pystyvän pitämään päätään kylmänä hyviä

hermoja ja tarkkuutta vaativassa operaatioissa. Isä jäi kuitenkin kaivoksen viereen odottamaan ja tukemaan poikaansa.

Chilessä solidaarisuus on yhä voimissaan. Copiapossa ei voi liikkua näkemättä kaupunkilaisten tuenosoituksia maan alla odottaville kaivosmiehille.

Paikallislradio on uusinnut tienvarsimainoksensa. Uusissa suurissa mainoksissa näkyy kaivosmiehen hahmo ja tuttu teksti "Fuerza Mineros".

"Isä tule pian kotiin." Terveiset ovat Jymmi Sánchezille, nuorimmalle kaivosmiehelle.

Seiniin on ilmestynyt graffiteja, joissa luetellaan kaivosmiesten nimet ja toivotetaan heille "fuerza y corazon", voimaa ja rakkautta.

Copiapon yliopisto on jo 1800-luvulta asti tunnettu kaivosmiesten lasten opinahjona, ja koulun logossa on ristissä kaksi hakkua. Onnettomuuden vuok-

Jokainen mies on saanut lukuisia käsin tehtyjä julisteita. Yonni Barrios on eräs muistetuimmista.

si logoa on kysytty esimerkiksi t-paitoihin, ja sama logo on piirretty kymmenien metrien levyiseksi valkoisella kalkkimaalilla vuorenrinteelle.

Nyt kaivosonnettomuus on muuttunut bisnekseksi. Esimerkiksi kaikki Copiapon hotellit ovat täynnä ulkomaisia toimittajia.

Keskellä vuoristoista hiekkärämaata sijaitseva San Josen kaivos ja sen viereen pystytetty omaisten leiri ovat muuttuneet osittain kansainväliseksi lehdistökeskukseksi. Paikalla on lehdistön, television ja radion edustajia sekä Etelä- että Pohjois-Amerikasta, kaikkialta Euroopasta ja muutamasta Aasian maasta.

Osa toimittajistakin asuu leirissä vuorokaudet ympäriinsä ja tuottaa kotimaahansa juttuja kaikesta, mitä kaivoksessa tai leirissä tapahtuu. Uutisten aiheita ovat pienetkin yksityiskohdat – alkaen kaivosmiesten ja heidän omaistensa syntymäpäivistä aina kaivosmiehille lähetettävien sämpylöiden leivänpäällisiin saakka.

"Täällä on suunnilleen yhtä paljon toimittajia kuin omaisia. Ehkä on onni onnettomuudessa, että kaikki puhuvat Chilen kaivosten turvallisuudesta. Aina-kin valtion kohdistuu kova paine, ettei tällaista tapahtuisi enää uudelleen", sanoo toimittaja Vanessa Carrasco.

Turmakaivoksen vieressä päivästä toiseen odottavat Veronica ja Fabiela elävät epätoisuudessa.

Lähes joka päivä jokin yksityiskohta pelastussuunnitelmasta muuttuu, tai uusi asiantuntija käy leirissä puhumassa näkemysistään.

Pelastuskäytävää puhkova pora etenee tällä hetkellä 20 metriä vuorokaudessa. Se on sekä kaivosmiesten että omaisten mielestä liian vähän.

Kaikesta huolimatta naiset uskovat näkevänsä miehensä vielä ennen joulua.

"Yhdessä jaksamme odottaa. Claudiolla ja Carloksella on tuolla alhaalla varmasti vielä vaikeampaa." ■

33 MIEHEN PIINA

Alex Richard Vega Salazar
31-vuotias. Naimisissa tai avoliitossa. Asuu Copiapóssa.

Darío Arturo Segovia Rojo
48-vuotias. Naimisissa tai avoliitossa.

Mario Antonio Sepúlveda Espinace
40-vuotias. Naimisissa. Kaksi lasta.

Florencio Antonio Ávalos Silva
31-vuotias. Naimisissa. Asuu Copiapóssa.

Mario Nicolás Gómez Heredia
63-vuotias ja porukan vanhin. Naimisissa. Neljä lasta. Ryhmän henkinen johtaja. Gómezin vaimo, Lilian Ramírez, on kertonut miehensä pelänneen töihin menoa ennen onnettomuutta. Työskennellyt kaivoksissa virallisesti 16-vuotiaasta asti, mutta isänsä rinnalla jo nuorempaanakin. Asuu Copiapóssa.

Víctor Antonio Segovia Rojas
48-vuotias. Naimisissa. Neljä lasta.

Claudio David Yáñez Lagos
34-vuotias. Naimaton. Asuu Copiapóssa.

Jorge Hernán Galleguillos Orellana
56-vuotias. Naimisissa tai avoliitossa.

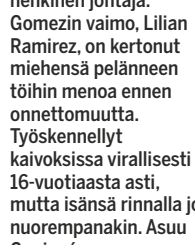
Ariel Alejandro Ticona Yáñez
29-vuotias. Naimisissa. Kaksi lasta ja raskaana oleva vaimo. Asuu Copiapóssa.

Omar Alejandro Reygada Rojas
56-vuotias. Leski. Asuu Copiapóssa.

Franklin Erasmo Lobos Ramírez
53-vuotias. Naimaton. Asuu Copiapóssa. Tunnettu jalkapallon ammattilaispelaaja 1980–1990-luvulta.

Víctor Hermógenes Zamora Bugueno
33-vuotias. Naimisissa.

Pablo Amadeo Rojas Villacorta
45-vuotias. Naimisissa Marisol Contrerasin kanssa. Asuu Copiapóssa.

Edison Fernando Peña Villarroel
34-vuotias. Naimaton.

Carlos Andrés Bugueño Alfaro
27-vuotias. Naimaton. Asuu Copiapóssa.

Pedro Cortéz Contreras
25-vuotias. Naimaton. 7-vuotias tytär.

Jymmi Alejandro Sánchez Lagunes
19-vuotias ja porukan nuorin. 1 tytär. Suunnitellut työskentelevänsä kaivoksessa vain syyskuuhun asti jatkaakseen opiskeluaan. Asuu Copiapóssa.

Richard Reinaldo Villarroel Godoy
23-vuotias. Naimaton. Asuu äitinsä ja 11-vuotiaan siskonsa kanssa.

Yonni Héctor Barrios Rojas
50-vuotias. Naimisissa. Porukan sairaanhoitaja. Asuu Copiapóssa.

Carlos Mamani Solís
24-vuotias. Naimisissa. Yksivuotias lapsi. Bolivialaisena joukon ainoa ulkomaalainen.

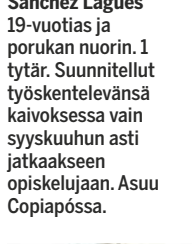
Osman Isidro Araya Araya
30-vuotias. Naimisissa tai avoliitossa. Kaksi lasta.

Claudio Antonio Acuña Cortés
34-vuotias. Naimaton. Asuu Copiapóssa.

Raúl Henríquez Bustos Ibáñez
40-vuotias. Naimisissa. Kaksi lasta: María Paz, 5 ja Vicente, 3.

Renán Anselmo Ávalos Silva
29-vuotias. Naimaton.

Juan Carlos Aguilar Gaete
49-vuotias. Naimisissa.

José Ojeda Vidal
45-vuotias.

Daniel Esteban Herrera Campos
27-vuotias. Naimaton.

Carlos Alberto Barrios Contreras
27-vuotias. Naimaton.

Esteban Rojas Carrizo
44-vuotias. Kosi avovaimoaan Jessica Ganiezia kaivoksesta lähettämässään kirjeessä.

Luis Alberto Urzúa Iribarren
54-vuotias. Naimisissa. Asuu Copiapóssa. Tapahtumahetkellä vuoropäällikkönä. Jalkapallovalmentaja. Valittu porukan johtajaksi.

Samuel Dionisio Ávalos Acuña
43-vuotias. Naimisissa. Kolme lasta: Jonathan, 18, Carolina, 9 ja Eduardo, 2.

Juan Andrés Illanes Palma
51-vuotias. Naimisissa. Yksi lapsi.

José Henríquez González
54-vuotias.